

SVÄTÉ OMŠE A LITURGICKÉ SLÁVENIA

12.8.2024— 18.8.2024

Pondelok 12.8.	Nižná Sitnica	18.30 hod.	† Anna Tkáčová
Féria			
Utorok 13.8.			
Féria	Vyšná Sitnica	18.30 hod.	† z rodiny Čalfovej, Boháčovej a ich rodičia
Streda 14.8.			
Sv. Maximiliána Máriu Kolbeho Spomienka			
Štvrtok 15.8.	Nižná Sitnica	19.00 hod.	za farnosť
Nanebovzatie Panny Márie	Vyšná Sitnica	17.45 hod.	za novomanželov Viktor a Zuzana
Slávnosť	Pakostov	16.30 hod.	Zdr. a BP Juraj s rodinou
Piatok 16.8.	Nižná Sitnica	18.30 hod.	Zdr. a BP Mária k 40ke
Féria			
Sobota 17.8.			
Féria	Vyšná Sitnica	9.00 hod.	† Michal Bezek
Nedeľa 18.8.	Nižná Sitnica	9.45 hod.	za farnosť
20. nedeľa v období cez rok	Vyšná Sitnica	11.00 hod.	za Heleny z Vyšnej Sitnice
	Pakostov	8.30 hod	Zdr. a BP Anna, Božena a ich rodiny

FARSKÉ OZNAMY

Zbierka na farskú budovu

Nižná Sitnica	470 €
Vyšná Sitnica	600 €
Pakostov	600 €

Prikázaný sviatok

Vo štvrtok 15.8.2024 je prikázaný sviatok Nanebovzatie Panny Márie.

Znamenie

Jeden mladík sedel v autobuse sám a uprene sa díval cez okno. Mal niečo vyše dvadsať rokov a peknú tvár s jemnými črtami.

Prisadla si k nemu jedna žena. Keď si vymenili pár viet o teplom jarnom počasí, mladík nečakane povedal: „Bol som dva roky vo väzení. Dnes ráno ma prepustili a vraciam sa domov.“ Slová sa z neho valili ako záplava, keď rozprával, ako rástol v chudobnej, ale čestnej rodine a ako jeho kriminálna činnosť spôsobila jeho najbližším hanbu a bolesť. Počas tých dvoch rokov o nich nemal nijakú správu. Vedel, že rodičia boli príliš chudobní na to, aby sa mohli vydať na cestu za ním do väzenia a že sa hanbili, pretože nevedia písať. A on, že im prestal písať, lebo nedostával odpoveď.

Tri týždne pred prepustením sa posledný raz zúfalo pokúsil nadviazať s otcom a matkou kontakt. Eutoval, že ich sklamal a prosil o odpustenie.

Keď ho z väzenia prepustili, nastúpil do autobusu, ktorý ho mal zaviesť do jeho mesta a prechádzal popred záhradu domu, kde vyrástol a kde jeho rodičia ešte stále bývali. V liste napísal, že pochopil ich dôvody. Aby vec zjednodušil, požiadal ich, aby mu dali znamenie, ktoré by bolo vidieť z autobusu. Ak mu odpustili a chceli by ho prijať znovu do domu, mali na starú jablňu v záhrade priviazať bielu stuhu. Keby tam to znamenie nebolo, ostal by v autobuse, opustil by mesto a navždy by odišiel z ich života.

Keď sa autobus približoval k jeho ulici, mladík bol stále nervóznejší, že sa až bál pozeráť oknom, lebo si bol istý, že tam nijaká stuha nebude.

Keď si žena vypočula jeho príbeh, požiadala ho: „Vymeňme si miesta. Oknom sa budem pozeráť ja.“

Autobus prešiel popri niekoľkých domoch a žena zrazu zbadala strom. Jemne sa dotkla mladíkovho pleca, zadržala slzy a zašepkala: „Pozri sa, pozri, na strome je plno stúh.“

Sme podobnejší zvieratám, keď zabíjame.

Sme podobnejší ľuďom, keď súdime.

Sme podobnejší Bohu, keď odpúšťame.

Myšlienka týždňa

„Kde získame radosť z lásky? V Eucharistii. Ježiš sa stal chlebom života, aby nám dal život. Ak chcete rásť v láske, vráťte sa k Eucharistii, vráťte sa k adorácii.“

- sv. Matka Tereza